

понеже се касае за една легална борба, която не застрашава народа съ подозрение и насилия отъ държавната власт. Обаче, въ замѣна, българскиятъ народъ ще се види подъ всичкия натискъ и всичката вражда на една фенерска олигархия, която не иска на никаква цена да загуби господството си въ страната.

Отъ времето на Бозвели, отъ периода на систематичната проповѣдь за отхвърляне на духовното иго на Фенеръ (1839—1848), българската общественостъ не знае по-енергиченъ походъ срещу тази нравствена и социална опасностъ, нежели речитѣ, писмата и статиитѣ на Селимински между Кримската война и надвечерието на Екзархийската победа. Тѣй хрисимиятъ и разсждливиятъ по въпроси на политическата акция патриотъ става изведнажъ дързъкъ и непримиримъ, щомъ му се представи призракътъ на апокалиптическото това страшилище, гръцкото духовенство, гнетило народа ни толкова вѣкове. Въ тази точка на своитѣ обвинения и позиви той ще се спосрещне напълно съ революционера Раковски, отъ когото иначе страни винаги, когато е въпросъ за едно — безумно въ негови очи — бунтовнишко движение. И тонътъ на изобличенията му, езикътъ му, съ своитѣ фигури и своитѣ риторични обрати, издава същото възбуждение, същия непотушимъ гнѣвъ, същата органическа омраза, която ни облѣхва тѣй странно днесъ отъ стиховетѣ на „Горски пжтникъ“ (1857) или отъ памфлета „Българскиятъ вѣроизповѣденъ въпросъ“ (1864). Едно родство на душитѣ, или, по-право, съгласие въ идеитѣ по даденъ въпросъ, което не изключва множество други различия.

Селимински следи най-зорко черковния въпросъ, въ всичкитѣ му фази и всичкитѣ му отражения върху българския духъ. И той има грижа да освѣтлява правилно общественото мнение, като го предпазва отъ пакостни заблуди и като го държи будно за отбиване на всѣко нападение върху важнитѣ национални позиции. Чрезъ исторически разяснения, полемични опровержения и постоянни ободрения той иска да събере около този главенъ български въпросъ всички здрави сили на народа, за да се постигне тѣй желаното и необходимо за понататъшни културни и политически успѣхи национално единение. И заслугата му по тази точка трѣбва да бжде спра-